

המביא גם פרק שני גימין

34

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

לקמן פו. וש"י. ב) (דף
א. ג) ס"א לילה (ד) ס"א
דס אותה לילה. ה) ז"א
שון המוס', ו) במהרש"ל
כאן נעשה שכתב דא"ח
במקום דלית,

גליון הש"ס

בשלב זה צ"מ ד' מו
ונהימך: תוס'
ה' אפודר וכו' בשעת
הפחת. עין נכ"כ דף קמו
י' ונחמ' שם ד"ה
נכנס:

הגהות הב"ח

(תשוב' ד"ה עד וס' לא
מסני מידי דס' :

תגיות מהר"ב

רנשבורג
[גמ' ור' יוחנן מ"ט
אמר כדים לקיש קסבר
לכעל סירות עד שעת
ינה. ע"י ב"ב דף קמז
יב חול"ה נכנס אחריה
וכ']

לא שפית. ולא חשו זה רבנו: עד ששם נספיה. הלכך זמן מציב
 גט לא מהי מדי דכי אחיא למיטרך ביעול לחמיו קסדי אימת
 מטא גיטא לידה: מאוס הכי מפורר ר' שמעון. צבט מוקדם
 כדאמר לקמן קסדר ר' שמעון כשר עיני לגרסה שוב אין לו
 פירות הלכך לא אחיא למיטרך

יוחנן מאי טעמא לא
יש לבעל פירות עד
יריש לקיש משום הכי
רבי יוחנן מאי טעמא
רבי יוחנן אליבא דר"ש
אליבא דרבנן בשלמא
בא בין רבי שמעון
מאי איכא בין רבי
עקיבא כתיבה ועד שעת
והא איפא שמעינן
מוציאין לפירות רבי
בה וריש לקיש אמר
אמר ליה אבי' לרב
ואם ניסת הולך כשר
נתן אתה "דלכתחילה
ידיה ויהיבה ניהלה
לא חיישינן כתוב בו
בת מאי אמר ליה
במים בתקנתן אהו
דבתריה דאי לא
זי ידע' אי מצפרא אי
קמיה וליומא דבתריה
זנו דקמיה ולשבו
כינא לרבא כתיבה
ואותביה

יוחנן ורש לקיט: ג' גיטין פסולין. ואחד מהם יט עליו עדים ואין
בו זמן וזמן דאס ניטא הולד כשר כיון דאי עבד שפיר דמי: **מה**
הוועלן חכמים בנקטנס. משום דת אחוזו ומאוס פירות: **אסנו**
לנכתחילה לא סינא. וכיון דכרי הוא לא בעי לכבוש גט כלל און
לחפות על דת אחוזו או למכור בפירות לא כמלו לא כופרי הדיינים
ולא חתמי עליהם: **סדי:** גויה **לזמן ויבשה ניהלה.** לאחר שכתב בו
וזמן חסכו כדי לחפות על דת אחוזו או למכור בפירות ויבשה ניהלה
ואמרי דגט שאין בו זמן אס ניטא הולד כשר וכשמוציאו הרי היא
בזמן מוגרסה און מיקטלם מה הוועלן חכמים חתמין: **לרמאי** לא
חשיבין. לרמאות מה שהוא יוכר ונגלה לא בעידי אקטין דעדיי ולא
השו רבנן להכי: **כחוב בו.** וזמנו כשזעו פלוניש של יוכל ולא כתב
אחו שנה או כתב שנה ולא כתב חדש או כתב חדש ולא כתב שנה או
כתב שנה ולא כתב יום מאי: **א"ל כשר.** לכתחילה: **מה הוועלן חכמים**
בנקטנס. הא לא ממעני במלכתחילה ניהלה: **לשזעו דקמיט.** אס
יזנה חתמה: **ולשזעו דכתריה.** לפירות אס ימכור כסא חתמה
גיטה ומגנס. ואי אפשר לפרש דלשזעו דקמיט אחי לפירות שלא
מטרפס מלקוחות דכלא זמן נמי לא מטרפס דיהא על התחטותה עד
דמיטה רחיה דכתב גירושין זין ולשזעו דכתמה לא מהי לזנות
דלא חיקטול דכלא זמן נמי לא מיקטלה דסקס נפשות להקל:
ואותויה

ליה דמנשי אגויען הבאין ממדינת הים וז"ת ואמאי כותבין גט
אמר מר אבהו הכתובה יתן לה דלא מקדים פורענותא לנפשיה דמנשי
כתובה פירוש * משעת נתינתה * ויהיבא לאמן ויהיבא מאי ב"ה.
מסו דהייז ענדב וקטליה גבי דידה מתקף אש פריא אי היז ירושין
מ' דא מתקף ליה קטליה לה דמוקמין לה בחזקת אש אי אש צרי
קון זמן אי מתקף ליה מוקמין לה בחזקת אש אי קטליה לה דא
בתקופת ודוח לומר דלא פריך הכא אלא למחן דלמר משום פיר
העיד עליה שזיא מגורשת ולכן יראה למחוק הזמן כי סבורה שיפסול
לומר הקדושין אלא לנתיב וזהו וזהו ע"י אשה מקודשת ומתנה לה לזמן:
לעיל דגבי כתב חדש שבת כיון דלאני לקמיה לא חישי' לחפזי
מדינן לעיל אבל גבי כתב ואמיה בדיקתיה וגויען הבאין ממדינת
מן מתגרשת וכן נכתב ביום ונחתם בלילה פסול אש"י דלאני לקמיה:
ואמיה

היה שבוע כחדש אי נמי בשבוע פלוגות ולא פירש באיזה יום א"ל כשר דדוקא שאין ימים ומהדר אחי לשבוע דלקמיה ולשבוע דבחריה דאי לא תימא הכי יומא נגייה מ' ה' מ' לשבוע דקמיה שאם ונתה תיחיה ולשבוע דבחריה לפיכך שאם ימכרם חצאי

זנות לא שכיחא. פירוש ונות צעדים וצוהתראה לא שכיחא אצל
 נביא למיחר דשום ונות לא שכיח דהא צריך תפוצות
 (דף ב.) תאן שמהא צבולה ציטת ביום הרצעי שאם היה לו טענת
 תבולתם שיקם לבית דין דחיישין לאקדוריי דעתא (ומסתברא
 דטפי איכא למיחש לשמא חזנה

מלשמה וזמה ועוד דהתם אע"ג דלא
שניה עשו תהנה וזשו שלח תאמר
עליו עולמית ויתפסנה במהם אבל
הנה לא חשו לא מחייתם זמיה ולא
מיקטלה כיון דלא שכיח: ע"ד שעת
נתינה. פ' בקנות' הלך זמן כתיבת
הבט לא מהני (ב) דכי בעינא למיטרף
בעינא לאתויי סדרי אימת מטא גיטא
לידה אע"ג דבכל שטרות לא גיץ
לבהאי עדים אימת מטא השטר לידיה
אפי' למאן אדלית ליה עדיו בחסומיו
וכין לו היינו משום דלדידיה אין כותבין
שטר ללוא אלא אלא מלוא עמו דא
ממשותף לקיימא דלמחר"ב פ"ק ד"מ
דף (ג.) הלך כיון שזה מלוא שם
אמר' שמד מסר לו אבל גט אשה
כותבין לאש אפי' שאין אששו עמו
משום שיגואל כמו כל גיטין הנאמן
ממדתה אין אבל קשה לר"י מהא
דלמחר בסוף פ"ק ד"מ (דף יט.)
מהא גט אשה בשוק בזמן שסבכל
מכזה יחזיר לאשה וספריך ניהוש דלמא
נודה ליתן גיטא ואלא נתן עד תשרי
ואזל וכן פירי מנינן עד תשרי
ומפקא ליה לגיטא דכתב בניסן ואחיא
למטרף לקומוס שלח קרין ומשיי כי
אחיא למטרף אמר' לה אייתי ראייה
אימת מטא גיטא לידך ואחיא קשה
לה טפי אהיא ברייתא מכלל גיטין

שבעולם אלה משמע דוקא בגט המנאף דליתרע בנפיליה הוא דלחמך
 לאימי רביה אימת מטא גיטא לידך אבל בכל גיטין אמרינן מקמתא
 ביוס שנכתב ונחתם ומתכר ואומר ר"ה הכי פירשו עד שעת חתימה
 ליד דייק לבעל פירות עד שעת חתימה ולא הוצרכו לתקן אמן בגט
 המוס פירות דכיון דזמן ומי חתמי גיטא לביד' או לעדים ויכתבו
 לה שמאותיו ביוס נכתבשה וא"ת ולר' יוחנן היחך כותבין גט לאש
 הא"פ שאין אשמו עמו יחוש שמא יכתוב בניסן ולא יתן עד חשר
 בדפטר' בפ"ק דבי"מ (דף כ"ג) גבי כותבין שטר ללוה א"ש שאין מלוה
 עמו וי"ל דגבי כותבין שטר ללוה פריך משום דלחן דיוקף זלגנא
 יורף עד לחוש שאמר וכו' יספור לו זלגנא ויפסידו לקוחות משמכר
 לו משעת חתימה אבל גט נריך עדי מסירה ואפי' לר' מאיר נדאמר
 עדי חתימה כרתין ואמר ר"ת דבעינן עדי מסירה דלחן דכר
 שבערוה פחות משהי' וגם מפרסמין להוציא קול שהיה פניה ידעו
 לקוחות שלא נכתבשה מיום הכתובין ויאמר ליה אימי רביה אימת כו'
 ומיזה בתלמיט עד לאשמו דשמתנין ליה עד לתמיט לרבי יוחנן למדי
 לא משום פירות ולא משום שמא יחפה דכיון שרואים זמן הכתיבה
 קודם המסירה קלא אית ליה בדאמר במקור אגיטין הבאין ממדינת
 ירוש' וא"ת נכתב ביוס ונחתם בגילה אמאי פסול איה אית ליה קלא
 הי"ל דלא שייך למימר קלא איה איה לא כשמגרש ע"י שליח אלא
 נכתב ביוס ונחתם בגילה ש' לחוש שיסבור לו בעצמו זלגנא לפחות

עליה ולהכי לא מצי לשנויי גבי כתביה וזאתיה נביסמיה דקלא אר
לזרש ליחוס שמא מזהו וימן לה נפגנה כדי לחפוש עליה ויזיל דמסת
בסמך גבי כתביה ואזותיה נביסמיה: **אישלך**. ריש לקיש אמר משענו
והא דאמר פפרק ד' אחין (יבמות לא): גבי מפי מ' לה חיקין וכן בקידו
גמי יומה הכי ומשני הנה להלכה דידה קאמי לא כמו שפירש שם כ
דאי לא חיקין זמן מצי לחפוי עליה דמספיקא לא קטלינן לה השאח דה
הכא משמע דאי גוייה נותן לא קטלינן לה דקאמי מה הויעיל הכמי
באן אמר ר"י דהכי פירשוהו תוס' להלכה דידה קאמי הגט נא להלכה
לכל אורח דאי חתמה עליה לא קטלינן לה הכא לחוביה דידה קאמי
כתביה ואנחיה ב'. הכא לא צעי לשנויי דהאני לקמיה כדאמרי
שהמביה והמביה כ' הדדי יניחו כמו ביזמא גופא מ
שהמביה היא אחר הכמביה חיישי' שמא יפסה ויאלתר שם מקודס

כא א מ"י ס"א מלכות
גירושין הלכה זו
מתג עשין ז עושי' אה"ע
סימו קבו סעיף א'
כב ב מ"י שם הלכה זו
מתג שם עושי' שם
סעיף ח'
כג ג ד מ"י שם עושי' אה"ע
סעיף ז'

תוספות רי"ד

תחילה: ירי מ"ט א
אמר ר' יוחנן אמר
לך נזיל ושיחור וז'
תחילת מ"ט א אמר ר'
קסבר ר' יוחנן ש' לבעל
פירות דע שעת (תכבה)
ינחמנה י' ודלגלג י'
כתבה הגט לא מהי דבי
אביה למיפוק תרומת
מטא לאחיו משע שדרי
מטא גטע יורה י'
מטא נשעת תחמה אדרס
דקבר אצ"ר אסחי
לחזי לה ע"פ בחותמי
וכן לה פירות כשנות
לה וכהא דמפרש משעת
חתימה בחותמי כשנש
הלואה מתקין ומסבר
שדרי בחותמי וכן לה
דכי נש' אמרין ב' י'
זה אש' חזן פירות
הלכן חזן מוריע ואם
קדימה לחתימה
ה"ל מרקם וסול:
ואם אישנ' ששקען לה
דאחתימא אפיתחי ומציאן
לפירות ר' יוחנן אמר
משעת חתימה ור"ל אמר
משעת נתינתו אפוק.
ואמר ר' יוחנן אמר
משעת נתינתו ור' קרי'
ר"ל ו' יוחנן הלכה
ר"ל יוחנן: א"ל אבי

לרוב יספיק ר' גיטין
פסלמן ואשר הולד
כשר מה הענילו חכמים
בהקטנה אתי להחללה
יש עליו טעם פ' אחד מה
יש עליו טעם ואין ב' וכן
הולד כשר מה הענילו
חכמים שהענינו
משום ב' אחתו א'
משום עירוב ומכרזי וכל
הולד להחללה לא תשא
בין ש' להחללה
וכן ש' לא תחמי'
סודי ואין לחוש שמה
יתבסב כבכד ד' וכל
הענין וקריקס הזמן ויחמי'
עליה דהנא ויחמי' וכל
הענין ש' ד' כבכד ד'
לא משנא' ביה דאמרי'
נפית עליה תבכד'
לחיות לזמן רדיה ויחמי'
נחילת מאי א"ל כשר
לא חיישין פ' יבכד
וכן ש' שישחמו ב'
עירוב ואיכ' ד' לחיות
עליה יתחמו בין ש' ש' ש'
שמה הולד ש' ש' א"כ ש'
כשר וולד ויחמי' על ב'
אחתי' ואהרל רודי' וכל
הענין ש' ש' ש' ש' ש'
ידוע גיכ' ב' נחמי' הון
ד' לחיות עליה יראה
לכריס להחללה עשה
על ד' לחיות עליו ואין
אדם עשה עמנו ש'
ולא חיישין עליה פ' מכיב
ב' שכות ש' חודש ש'
מאי א"ל ש' ש' ש'
ב' שכות עליו ש' ש' ש'
ולא שכות בארז ש' א'
על כן כלל ענין הפסוק א'
עדי' א' פסוקי א' עשירי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones